

ظاهرِ شُدونِ مَولا عِیسی

حضرت عیسیٰ دَ روزِ یِگشَمبِه دوباره زنده شد. شامِ آمزُو روزِ یارایِ مَولا عِیسیٰ هَنُوَز دَ یِگ جای جم بود و از ترسِ عُلَمایِ دِینی درگه های خانه ره کیب کده بود. اولغَتِلِه دید که حَضرتِ عِیسیٰ دَ بَینِ ازوا ایسته یِه. اُونَا غدرِ ترس خورد. فِکِر کد که یِگ روح ره مِینگره.

مَولا عِیسیٰ دَزوا گُفت: ”چرا شُمُو ترس مُوخوَرِید؟ چرا دَ دَلِهایِ شُمُو ایِ قَدِرِ سِوالِ و شِکِ پَیدا شُدِه؟ بَییدِ دِستا و پایایِ مَرِه تِوخِ کَنیدِ و مَرِه دِستِ بَزَنیدِ. ما خودِ مِه استَم. روحِ ایِ رِقمِ جانِ نَدَرِه.“ اگرچه اُونَا از خوشیِ دَ پِوستِ خُو جای نَمُوشُدِ و لِه هَنُوَز اَمِ خوبِ باوَرِ نَدشت.

حضرت عیسیٰ گُفت: ”یِگو چِیزیِ خورَدنیِ دَرِید؟“ اوخته، اُونَا اُو ره یِگ کمی گوشتِ ماهیِ ددِ و خودگونِ شیِ تِوخِ مُوکدِ که اُو بُوخوره.

بعد ازو، اُو گُفت: ”ای اَمُو چیزی استه که ما وخت بَلدے شَمُو گُفته بودُم: تمام چیزای که دَ تورات، زبُور و کتابای اَنبیا نِوِشته شُدِه، باید پُوره شُنه.“ پس، حضرت عِیسیٰ ذِهنای شی ره روشو کد تاکه تمام کلامِ خُدا ره پی بُبِره، و دَزوا گُفت: ”آرے، دَ کلامِ خُدا نِوِشته شُدِه که مَسِیح باید رَنج و عذاب بِنِگره، جان خُوره فِدا کنه و دَ روزِ سِوَم دُوباره زنده شُنه.

یگی از یارای شی، که توما نام دَشت، دَ اُو غَیت نَبود. وختیکه دیگه یارای شی گُفت که ”مو مَولا عِیسیٰ ره دیدی“ اُو جواب دَد: ”تاکه ما اُو ره دیدِه دَ زخمای دِست و بغل شی دِست نَزَنُم، ما اِعتبارمه نَمیه.“

یگ هفته بعد، وختیکه تمام ازوا یگ جای بود و درگه آم تُمبه بود، مَولا عِیسیٰ بازم دَ ازوا ظاهر شُدِه دَ توما گُفت: ”بیه دَ دِستای مه دِست دِه و دِست خُوره دَ بغل مه بُدُون تا

یَقِینَ تُو ثَابِتِ شُنَه. ” توما گُفت: ” یا مَولای مه، یا خُدای مه!“

اوخته، حضرتِ عِیسی گُفت: ” تُو ازی خاطرِ باوَر کدے که مَره دیدے. نیک دَ بختِ او کسای که مَره نادیده ایمان مَیره.“

بعد ازی واقعه، یارای حضرتِ عِیسی پس سُن خانہ خُو دَ جَلیلیه رفت. یگ روز هفت نفر ازوا یگجای بود. شمعون پِطرس که ام دَ بَینِ ازوا بود، گُفت: ” ما ماهی گِرفتو مورم.“ ” دیگای شی گُفت: ” مو ام قد تُو یگ جای موری.“ ” اونا تمامِ شاو کوشش کد ولے یگ دنه ماهی ام گِرفته نَتَنِست.

دَم دَمِ روز واز شدو، یگ نفر از لبِ دریا اونا ره کوی کد: ” ماهی گِرفتید یا نه؟“ اونا گُفت: ” نه“ اوخته، امو نفر گُفت: ” تورِ ماهی خُو ره دَ طرفِ راسِ کِشتی بندزید تا که

ماهی دَ تور شُمو بُفته. " اونا دَ اُونجی اَندخت، و بعد ازو
کش نَتَنِست، ازی که غدر ماهی دَ تور ازوا اُفته بود.

پس یوحنا، یعنی اَمُو یارِ که حضرت عِیسی اُو ره کلو
دوست دَشت، دَ پِطْرُس گُفت: "اُو مَولا عِیسی استه."
اوخته، پِطْرُس خود خُو ره دَ مَنے آو پورته کد و دَ لبِ دریا
بُر شُد. کِشتی ازوا فقط یگو صد مِتر از خُشکی فاصله
دشت. دیگه ازوا دَ کِشتی آمده توری پُر از ماهی ره کش کد
و دَ خُشکی بُر کد.

اوخته، اونا دید که مَولا عِیسی دَرَو دَ بَلَه قوغ اَنگِشت
ماهی پُخته مونه و بِلدے ازوا نان آم اُورده. حضرت عِیسی
گُفت: "آمزی ماهی های که گِرِفَتِید یگ کم بَیرِید." پس
پِطْرُس جالی پُر ماهی ره کش کده اُورد که دَ مَنه شی ۱۵۳
(یگ صد و پنجا و سِه) دَنه ماهی کُته بود. اگرچه ماهی
کلو اُفته بود ولے باز آم تور پاره نَشُدِه بود. مَولا
عِیسی گُفت: "بِیید بِشِینِید و بُوخوَرِید." پس نان و ماهی

ره گِرفته دَزوا دد.

ای دفعه سِوَم بود که بعد از زنده شُدون خُو، مَولا عِیسی دَ یارای خُو ظاهر شُد.